

Dönüşür

– Havva Keskin · 13 Ekim 2010

Gül dökülür dalda kalır pürçeği,
Ne hayaller bir gün küle dönüşür,
Doğmak ölmek bu hayatın gerçeği,
Gökten yağmur yağar sele dönüşür.

Hararetli geçer gençlik çağları,
Katmer, katmer açar gönül bağları,
Zalim ile zulüm örür ağları,
Ne sevgiler gider ele dönüşür.

Bakan gözler hep ona olur hayran,
O yüze o göze doyulmaz seyran,
Her zaman böylesi döner mi devran,
O güzellik gider yele dönüşür.

Derdini kimlere söylesin kişi,
Gönülden gönül e gezinmek işi,
Anlamaz geçirir yazı ve kışı,
Vurunca güz yeli tele dönüşür.

Acelen niyedir ey gidi zaman,
Anlamadan geçip gidersin hem an,
Ömürden yana kim eder ki aman,
Bir ağaç iken kul dala dönüşür.

HAVVA der hayat bu böylece geçer,
Eker büyütürde sonrada biçer,
Zamandır ömrümü su gibi içer,
Kulda tek pürçekli güle dönüşür.

HAVVA KESKİN